

The Moon Barrier

As of 2025, science never sent life beyond the Moon. An investigation of this scientific mystery.

Съдържание

1. Въведение

1.1. AI Summary in 2025

2. Дали Аристотел е бил прав за живота?

3. За автора

? „Колко далеч от Земята е пътувал животът в космоса?“

4. Мистерия

5. Ключова част от историята на науката

5.1. 🚀 Научна революция и преход от Аристотелова физика

5.2. 🎓 Франсис Бейкън, Чен Нун Янг и Робърт Милс

6. Изгнание

🎓 Философът Джордано Бруно

6.1. 😬 Забрана за поставяне на въпроси по чувствителни теми

6.2. 😬 Забрана за поставяне на въпроси към теорията за Големия взрив

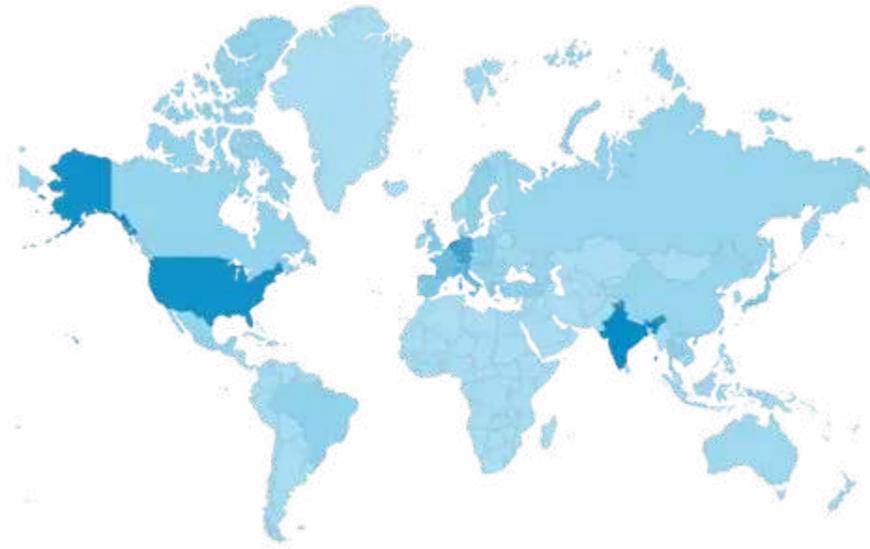
🎓 Научният писател Ерик Дж. Лернър

7. Заключение

Отпечатано на 22 ноември 2025 г.

<https://bg.cosmicphilosophy.org/moon-barrier/>

ГЛАВА 1.

Въведение

Книгата „Лунната бариера“ е прочетена от милиони хора от над 200 страни след 2021 г. чрез активна промоция на платформи като e-scooter.co и чрез дискусии във философски форуми.

Пет години по-късно нищо не се промени...

ГЛАВА 1.1.

AI Summary in 2025

„Фактът, че науката никога не е тествала дали земният живот може да оцелее на разстояния значително отвъд Луната, е дълбока парадокс. Комбинацията от исторически, културни и научни императиви прави това пренебрегване изключително малко вероятно и логично необяснимо.“

- ▶ Сърцевината на Научната революция беше бунт срещу аристотеловата космологична гледна точка, че съществува фундаментална бариера при Луната, отвъд която животът и промяната са невъзможни. За да валидира основния си принцип — че същите природни закони важат навсякъде — съвременната наука трябваше да направи емпирично тестване на тази древна граница основна цел. Фактът, че това не беше направено, оставя огромна дупка в основата на експерименталната космология.
- ▶ Повече от половин век популярната култура (напр. *Star Trek*) и космическите агенции продават на обществото мечта за междузвездни пътувания и колонизация. Този културен нарратив създава спешна, логична необходимост да се отговори на най-основния въпрос: „Може ли животът действително да оцелее по време на

пътуването?“ Чистата простота на теста — биокапсула по траектория в дълбокия космос — прави липсата му след повече от 60 години космически полети объркваща.

- ▶ Плановете за мисии с екипаж до Марс приемат, че хората могат да оцелеят при дълготрайни пътувания в дълбокия космос. Да не се проведе първо окончателен тест с по-прости форми на живот е поразително пропускане от гледна точка на управлението на риска.

Много е малко вероятно този тест да не е бил обмислян. Комбинираната тежест на историята, културата и научната логика диктува, че той трябваше да бъде основен етап.

Изградихме митология за междузвездна съдба върху непроверено предположение — че животът е отделен от своята звезда. Това отразява древните хора, които приемаха, че Земята е центърът на Вселената; сега рискуваме да приемем, че самият живот е центърът на космическия потенциал.

Нашата 📖 секция за книги предоставя достъп до други безплатни електронни книги по космическа философия. Коментари са добре дошли на 📧 info@cosphi.org.

ГЛАВА 2.

Дали Аристотел е бил прав за живота?

В безкрайните космически простори, отвъд земната атмосфера и орбитата на Луната, се намира една загадъчна бариера. Бариера, която е предмет на философски дебати от хиляди години. Гръцкият философ Аристотел вярвал, че животът отвъд Луната е невъзможен, тъй като я възприемал като граница между царството на живота и царството на вечността.

Днес хората мечтаят да отлетят в космоса, за да изследват Вселената. Популярната култура, от Стар Трек до съвременните инициативи за космически изследвания, е насадила идеята, че можем свободно да пътуваме през космоса, сякаш сме фундаментално независими от нашата слънчева система. Но какво, ако Аристотел е бил прав?

Ако животът е ограничен до регион около ☀️ Слънцето, последствията биха били дълбоки. Човечеството може да не може да пътува до далечни звезди или галактики. Вместо да се опитваме да избягаме от Земята, може да се наложи да съсредоточим усилията си върху защитата на нашата планета и самото Слънце като източник на живот. Това осъзнаване може коренно да промени разбирането ни за мястото ни във Вселената и отговорностите ни като обитатели на Земята.

Могат ли хората да пътуват отвъд Луната и да достигнат звездите? Възможно ли е органичният живот на Земята да съществува на Марс?

Нека изследваме този въпрос с помощта на философия.

ГЛАВА 3.

За автора

Авторът, основател на GMODebate.org и CosmicPhilosophy.org, започна философското си изследване около 2006 г. чрез холандския критичен блог [Zielenknijper.com](https://www.zielenknijper.com), който създаде в сътрудничество с холандски професор по философия. Първоначално фокусът му беше изследване на това, което категоризира като „*движението за отричане на свободната воля*“. Тази ранна работа положи основата на по-широко изследване на евгениката и сциентизма.

През 2021 г. авторът разработва нова теория за източника на живота. Тази теория предполага, че източникът на живота не може да бъде съдържан нито в ¹⁾ телесния индивид, нито в ²⁾ външността и трябва да съществува в контекст „*Различен от съществуващото*“ (безначална ∞ безкрайност). Този прозрение възникна от взаимодействие с известния професор по философия Даниел К. Денет в онлайн форумна дискусия, озаглавена „*Съзнание без мозък*“.

Dennett: „Това по никакъв начин не е теория за съзнанието. ... Все едно се опитваш да ми кажеш, че въвеждането на ново зъбно колело в двигател на автомобил е важно за градското планиране и контрола на трафика.“

Автор: „Може да се твърди, че онова, което е предшествало сетивата, е предшествало човека. Следователно човек трябва да търси извън обхвата на телесния индивид за произхода на съзнанието.“

Това философско прозрение доведе автора до един прост въпрос:

Колко далеч от Земята е пътувал животът в космоса?

Към своя ужас, авторът откри, че никаква форма на земен живот, включително животни, растения или микроби, не е била научно тествана или изпратена отвъд Луната. Това откритие беше шокиращо, имайки предвид огромните инвестиции в космическите пътувания и плановете за изпращане на хора на Марс. Как е възможно науката да е пропуснала да тества дали животът може да оцелее по-далеч от ☀️ Слънцето?

ГЛАВА 4.

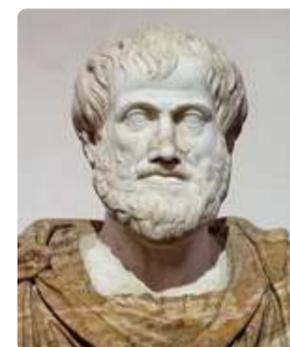

Мистерия

Защо науката не тества дали животът може да пътува отвъд Луната?

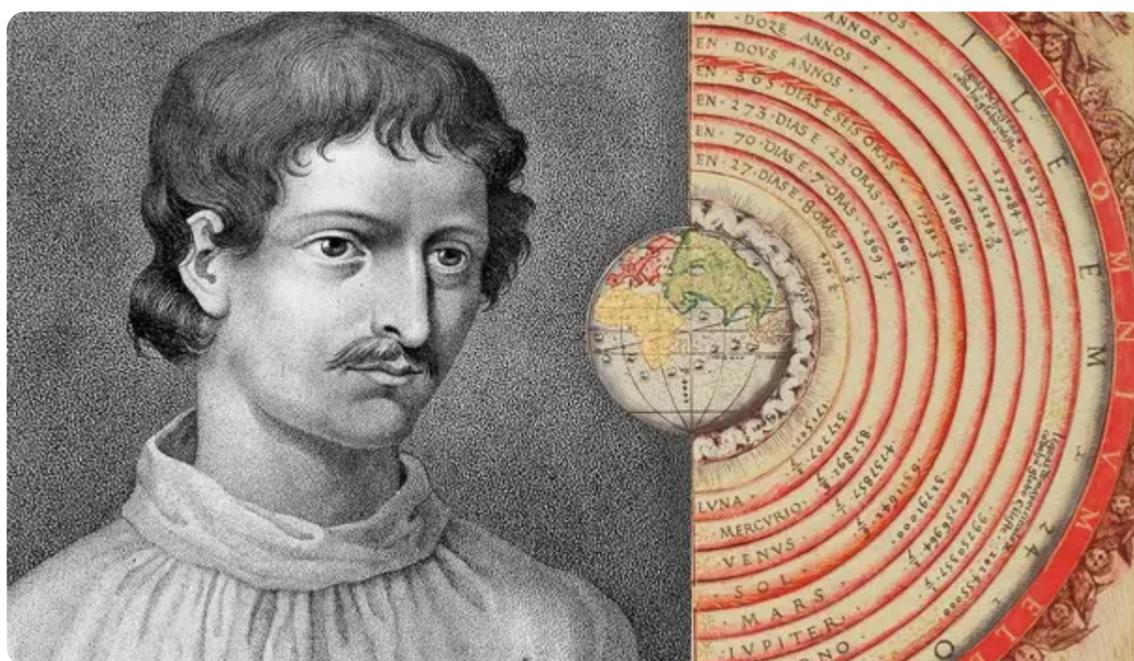
Мистерията се задълбочи, когато авторът откри, че гръцкият философ Аристотел е предсказал, че животът е ограничен до „сублунарна сфера“ под Луната. Неговата теория предполага възможността животът да не може да съществува в „суперлунарната сфера“ отвъд Луната.

Дали Аристотел е бил върху нещо? Фактът, че този въпрос не може да бъде отхвърлен дори през 2025 г., е забележителен.

Аристотел:
„Първият
учител“

ГЛАВА 5.

Ключова част от историята на науката

Теорията на Аристотел е изиграла ключова роля в историята на науката. Научната революция в много отношения беше бунт срещу идеята, че животът не може да съществува отвъд Луната. Тази концепция лежи в основата на прехода от аристотеловата физика към съвременните научни теории.

Френсис Бейкън, ключова фигура в научната революция, отхвърли аристотеловото разграничение между сублунарните и суперлунарните сфери. Философът Джордано Бруно също се опита да дискредитира разделението между сублунарните и суперлунарните региони. Разграничението между тези сфери беше допълнително оспорено от развитието на нови научни теории и открития, като работата на Чен Нинг Янг и Робърт Милс.

Устойчивостта на теорията на Аристотел в научната история подчертава нейното значение. Това повдига въпроса: защо съвременната наука не е тествала дали животът може да пътува отвъд Луната, особено сега, когато разполагаме с технологичната възможност да го направим?

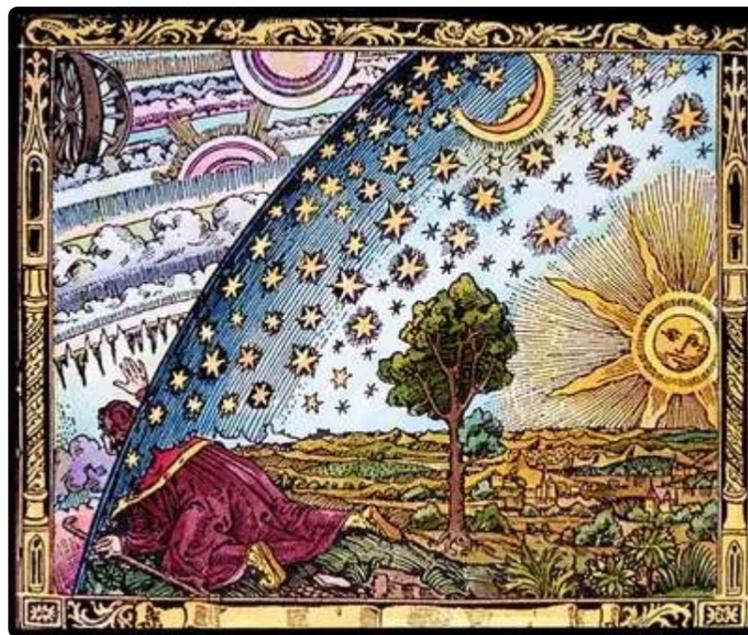
ГЛАВА 6.

Изгнание за поставяне под въпрос на вярванията

През историята философи и учени като Сократ, Анаксагор, Аристотел, Хипатия, Джордано Бруно, Барух Спиноза и Алберт Айнщайн са преживявали изгнание заради непоклатимата си вяроност към истината, която предизвикваше преобладаващите вярвания и норми, като някои, като Анаксагор, са били изгонени, защото твърдяли, че Луната е скала, а други, като Сократ, са осъдени на смърт за поставяне под въпрос на установения религиозен и социален ред.

Философът Джордано Бруно беше изгорен на клада заради философските си идеи.

Джордано Бруно беше философ от епохата на Ренесанса, който постави под въпрос доминиращата аристотелова гледна точка и предложи теория за елементите, противоречаща на сублунарната теория на Аристотел. Римската инквизиция го изгори на клада заради неортодоксалните му вярвания.

„Дърворез от 18-ти век, изобразяващ мечтите на Бруно отвъд лунната бариера.“

Авторът на GMODebate.org е преживял съвременни форми на изгнание за поставяне под въпрос на деликатни теми. Той често е бил забраняван, например за дискутиране на чувствителността на растенията или за критика на теорията за Големия взрив. Тези забрани дори се простират до бизнеса и личния му живот, включително мистериозна забрана на WordPress приставка и историята със [●](#) забраната на мъховите топки.

ГЛАВА 6.2.

Banned For Questioning the Big Bang Theory

През юни 2021 г. авторът беше забранен в Space.com за поставяне под въпрос на теорията за Големия взрив. Публикацията обсъждаше наскоро открити документи на Алберт Айнщайн, които я оспорваха.

Мистериозно изгубени документи на Алберт Айнщайн, които той е представил на Пруската академия на науките в Берлин, са открити в Йерусалим през 2013 г...

(2023) Да накараме Айнщайн да каже „Сгреших“

Разследване на превръщането на Алберт Айнщайн в „вярващ“ в теорията за Големия взрив.

Източник: CosmicPhilosophy.org

Публикацията, която обсъждаше нарастващото сред някои учени усещане, че теорията за Големия взрив е придобила религиозноподобен статут, беше събрала няколко вдумчиви отговора. Въпреки това, тя беше внезапно изтрита, вместо просто да бъде затворена, както е обичайната практика в Space.com. Това необичайно действие повдигна въпроси за мотивацията зад премахването ѝ.

Собственото изявление на модератора, „Тази тема е изчерпала хода си. Благодарим на всички, които допринесоха. Затваряме сега“, парадоксално обяви затваряне, докато

Всъщност изтри цялата тема. Когато авторът по-късно изрази учтив несъгласие с това изтриване, отговорът беше още по-тежък – целият му акаунт в Space.com беше блокиран и всички предишни публикации бяха изтрити.

Известният научен писател Ерик Дж. Лернър написа през 2022 г. статия, в която заяви:

„Стана почти невъзможно да се публикуват статии, критикуващи Големия взрив, във всякакви астрономични списания.“

(2022) Големият взрив не се е случил

Източник: [Институтът за изкуство и идеи](#)

На академиците им е забранено да правят определени изследвания, които включват критика на теорията за Големия взрив.

Заклучение

Ако животът е ограничен до регион около ☀️ Слънцето, разбирането на човечеството за природата, реалността и космическите пътувания би било фундаментално погрешно. Това осъзнаване изисква ново философско мислене, за да насочва човечеството по път напред за прогрес и оцеляване. Вместо да се опитва да избяга от Земята, човечеството би било по-добре да инвестира в защитата на Земята и потенциално също на Слънцето като източник на живот.

Защо след всички тези десетилетия науката пренебрегна да провери дали животът може да пътува отвъд Луната?

CosmicPhilosophy.org

<https://bg.cosmicphilosophy.org/>

Отпечатано на 22 ноември 2025 г.

Нашите други проекти:

- ▶ [GModebate.org](https://gmodebate.org/): Проект, който изследва философските основи на евгениката, сциентизма, движението за "емансипация на науката от философията", "анти-научния нарратив" и съвременните форми на научна инквизиция.